

skulle udrede den øvrige Del af Omkostningerne ved vedkommende Konsulents Rejser, som antages at ville udgøre noget op imod samme Beløb, i hvert Fald 1,500 Kr.

Vi have allerede nu paa § 18 en Bevilling paa 3,000 Kr. til Uddannelse af Kvinder, der maatte ønske som Lærerinder at forestaa Husholdningskursus. Denne Bevilling foreslaas forhøjet med 1,000 Kr. Det kniber nemlig for Landboforeningerne at skaffe de nødvendige Lærerinder ved disse Husholdningskursus, som nu synes at vinde saa stor Tilslutning rundt omkring i Landet. For nu at faa en Del flere Kvinder til at gennemgaa den Skole, hvor de uddanne sig til Lærerinder, er man fra Udvalgets Side ret tilfreds med at kunne anbefale en Forhøjelse af Bevillingen med 1,000 Kr., hvilket forhaabentlig vil føre med sig, at der bliver flere Lærerinder til disse Kursus. — Ændringsforslagene under Nr. 36 og 37, der ere stillede af det før nævnte Mindretal, skal jeg ikke omtale. — Under Nr. 38 vil det ses, at et Samraad angaaende Udryddelse af Bipest har sat Frugt i et Ændringsforslag her til 3die Behandling, idet der er foreslaaet at give Danmarks Biavlerforening, der i Forvejen har 3,000 Kr., ekstraordinært 1,000 Kr. til Fortsættelse af Forsøg paa at opfinde Midler til Bekæmpelse af Bipest. — Under Nr. 39 er der Forslag om at opføre et nyt Arbejdsmandshus ved Husby Klitplantage. Naar der kun er nævnt 3,100 Kr., kunde det se ud, som om Bygningen kun vil medføre en saadan Udgift, men hvis jeg ikke husker fejl, er Forholdet det, at Bygningen er brændt, saaledes at der er en Brandassurance foruden. Jeg gør opmærksom paa, at det er et af de Steder, hvor Finansudvalget meget havde ønsket, at man kunde have naaet til billige Bygninger, og hvor det henstiller til Landbrugsministeren ved Udbydelse af Arbejdet, saa vidt det lader sig gøre, at søge at komme til en saa billig Ordning, som det maatte findes formaalstjenligt. Jeg skylder at gøre opmærksom paa, at Overslaget, som Finansudvalget har haft til Gennemsyn, er at se paa ret nøgtern, og at den høje Sum væsentlig skyldes, at de Fordringer, man har stillet til en saadan Bygning, temmelig sikkert ere større, end der er Grund til overfor den Slags Bygninger. Jeg nævner blot — jeg tror ikke, jeg husker fejl —, at der her er Tale om at bygge en Beboelseslejlighed, et Hus, der har en Størrelse af 13 Alen paa den ene Led og 14 paa den anden. Hvis man havde gjort

det en lille Smule smallere og en lille Smule længere, vilde Bygningen være bleven billigere og en Del behageligere for vedkommende, som skulde bo i den. Enhver, der har bygget en lille Smule, vil vide, at det at bygge en saadan, jeg havde nær sagt, Kasse, medfører større Udgifter, uden at det derfor maaske bliver saa formaalstjenligt, som det kunde være. Ændringsforslagene under Nr. 40 og 41 ere stillede af et Mindretal. — Under Nr. 42 er der af Ministeren stillet Ændringsforslag om at bevilge 270 Kr. som Udgift til Pasning og Vedligeholdelse af Ledefyr for Fiskere. Det er jo ikke noget stort Beløb, og det er temmelig sikkert en udmærket Ting, at disse Fyr blive bedre passede, end de hidtil have kunnet blive, saa længe Pasningen var helt privat.

Dermed hør jeg omtalt Ændringsforslagene under § 18 og gaar over til § 26 I. Der er først Ændringsforslaget under Nr. 140, som ogsaa drejer sig om Fyr for Fiskere eller rettere om Faresignalstationer for Fiskere ved Thyborøn og Lild Strand. Dertil foreslaas bevilget 1,000 Kr. Dette Forslag anbefaler sig selv, og jeg behøver derfor ikke at sige mere derom. Akkurat det samme er Tilfældet med Ændringsforslaget under Nr. 141, som ikke angaar Oprettelse, men derimod Pasning af Faresignalstationer. Som allerede bemærket har Pasningen før været privat, men der er temmelig sikkert Grund til, at der ydes et Tilskud, eftersom denne Sag har udviklet sig en Del, navnlig efter at en Del Fiskerbaade have faaet Motor, saa at de nu kunne drive Fiskeri paa de Tider, hvor de tidligere have været nødtte til paa Grund af Vejrliget at afholde sig derfra. Det medfører igen, at Pasningen af Faresignalstationerne lægger langt mere Beslag paa Fiskernes Tid, og der er derfor sikkert Grund til at yde et saadan Tilskud til Pasningen.

Hvis ærede Medlemmer nogen Sinde have været paa Thyborøn, ville de have set, at ud for den søndre Tange — skal jeg vel sige — eller i Fortsættelse af Høfde Nr. 63, som det hedder i Høfdesproget, har der været en Bro, som efterhaanden er bleven mere og mere brøstfældig. Denne Bro er i sin Tid bleven anlagt, for at man kunde føre Materialierne til Høfdeanlægene saa nær op til Høfderne som muligt. Efter at Høfderne ere anlagte, og navnlig efter at der er ført Jernbanespor helt ud paa Tangen ved Thyborøn, har denne Bro været benyttet saaledes, at de derfra have kunnet afskibe de Fisk, som